

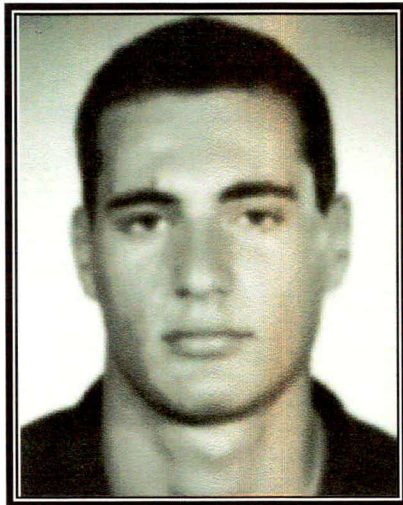

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל אורי (משה) קראוס ז"ל

בן ישראלה ויוחנן

נולד בירושלים

בתאריך כ"ח באייר תש"ל, 3/6/1970

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1988

שרת בחטיבת הצנחנים

נפל בעת מילוי תפקידו

י"ד באייר תש"ן, 9/5/1990

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 11 שורה: 1 קבר: 2

הותיר אחריו הורים, אחות ואח

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן ישראלה ויוחנן. נולד ביום ירושלים, כ"ח באייר תש"ל (3.6.1970) בירושלים. בן בכור להוריו. למד בבית-הספר היסודי 'מעלות דפנה' ובבית-הספר התיכון 'רנה קסין' במגמה ההומניסטית והתמקד בלימודי האמנות והספרות. היה ילד חברותי, עירני מאוד וקשוב. גבה קומה, חייכן ובעל יכולת מילולית יחידה במינה. אהב מאוד את אחותו ואחיו הצעירים ממנו והשפיע עליהם רוב דאגה בוגרת. הוא שימש להם ולבני הדודים דמות מופת, שבדרכיה שאפו ללכת. בגיל שלוש-עשרה החל להתעניין במחשבים ועסק בתחום זה באינטנסיביות וביסודיות. מדריכו בתנועת 'הנוער העובד' כתב לו בעת פרידתו מהקבוצה בכיתה ח': "אורי, בך אני רואה מנהיג טבעי".

במלאת לו חמש-עשרה שנה העתיקה המשפחה את מגוריה למבשרת ציון. אורי המשיך בעיסוקו במחשבים ובתנועת הנוער ולצד זאת ניגן בגיטרה, האזין למוזיקה והרבה בקריאה. קשריו החברתיים היו ענפים והוא השקיע רבות בפעילות בית-ספרית ובהכנת מסיבות בבית-הספר.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בשנת לימודיו האחרונה בבית-הספר התיכון העסיקה את תודעתו עבודת-הגמר, שכתב בתחום האמנות שכותרתה: 'אמנים ישראלים מגיבים'. הוא השקיע בה מחשבה ועבודת הכנה יסודית. לקראת גיוסו לשירות סדיר עסק בפיתוח כושרו הגופני בריצות, השתתף בסדרת גיבוש של השייטת והצליח לעמוד בדרישותיה הקשות.

אורי גויס לשירות חובה בצה"ל באוגוסט 1988 והוצב לשרת בשייטת בהתאם לבחירתו. במסגרת שירותו בשייטת עשה טירונות, קורס צניחה וקורס מ"כים. לאחר מכן עבר לסיירת הצנחנים, נשלח לקורס מש"קי מודיעין ומילא את תפקידו מתוך אכפתיות ואחריות רבה. חרף העובדה שעדיין לא היה קצין, מילא במשך למעלה מחודש ימים את מקומו של קצין המודיעין ביחידה. במרס 1990 יצא לקורס קצינים. חבריו לקורס העריכוהו כבעל כושר מנהיגות, העומד על עקרונותיו.

אורי נפל בעת מילוי תפקידו במהלך קורס הקצינים, ביום י"ד באייר תש"ן (9.5.1990) והובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הניח הורים, אחות ואח - הילה וספי.

משפחתו הנציחה את זכרו בחוברת זיכרון. המחנכת של אורי מתקופת לימודיו בכיתות ד-ו, כתבה שהיה ילד סקרן, פתוח, נכון לקלוט, רגיש למצוקה של הזולת, שלקח על עצמו אחריות בנושאים חברתיים, "ילד עם אמת פנימית עמוקה". מורתו לספרות בבית-הספר התיכון כתבה על כנותו, יושרו, פתיחותו וחריפות מחשבתו ועל כך, שנבחר להיות מנהיג הקבוצה הלומדת בכוחות עצמה בהיעדר המורה לספרות במשך שבועיים, "אחד מאותם תלמידים נדירים, שמורה חש שהבדלי הגיל זניחים. לכל אשר עשה הוסיף מימד של עומק". ליהי ספיר, המורה שליוותה אותו בכתיבת עבודת-הגמר באמנות, ציינה שהעבודה זכתה בהערכה מרבית. היא מזכירה בדבריה את התחשבותו הנדירה בזולת, את ההומור שלו ואת יחסו העמוק לאמנים שכתב עליהם. יהודית, מחנכת כיתה י"ב: "אורי חונן בכל מתת; הופעה מרשימה ומנהיגות. החזיק בערכים רבים, אהב את הארץ וחיפש שבילים לשלום. זכה למשפחה תומכת ואהבת נפש". קטעים מעזבונו הופיעו בחוברת הזכרון.